

Dzelzs magnolijas liek domāt

Sestdien pirmizrādi piedzīvoja Ausekļa Limbažu teātra jaunākais iestudējums - Roberta Harlinga luga *Dzelzs magnolijas* par sešām sievietēm, kam dzīves uzliktos pārbaudījumus uzveikt palīdz citu pleca sajūta. Tiesa, tā jau vienreiz nospēlēta Limbažu apriņķa amatiereteātru skatē, kur guvusi augstu novērtējumu un izvirzīta tālākai sacensībai par Latvijas amatiereteātru 2016. gada labākās izrādes titulu. Tomēr tikšanās ar saviem skatītājiem vienmēr rada lielāku lampudrudzi un iekšēju jautājumu - vai tas, ko ar šo darbu gribam pateikt, tiks saprasts? Šoreiz bez jēlkāda pārspīlējuma var teikt, ka visas sešas aktrises - Regīna Tamane, Santa Saulīte, Rudīte Putniņa, Linda Tauriņa, Judīte Ozoliņa un debitante Sandra Zaķe - kopā ar režisori Intu Kalniņu ir sasniegušas mērķi. Vienaldzīgo Teātra mājas zālītē nebija - daudziem, izrādei beidzoties, acis bija valgas. To apliecināja arī uzrunātie skatītāji. Lūk, dažas atbildes. Dace Vilde: - *Man vispār patīk Ausekļa Limbažu teātra izrādes, jo tajās, manuprāt, nav nekā samākslota, ir ļoti dabisks tēlojums. Arī pēc šīs izrādes ir fantastiskas izjūtas, un šobrīd ir laiks pārdomām.* Vilhelmīne Briede: - *Pēc redzētā pat uzreiz grūti runāt. Aizkustināja līdz sirds dziļumiem. Aktrises labi tēloja. Reti gadās komiskais ar traģisko kopā. Ir, ko padomāt. Jaunieši Kaspars un Kristaps: - *Īpaši patīka komiskie skati, tādēļ jo**

pārsteidzošākas bija skumjās beigas. Bet izrāde tiešām laba.

Kas pamudināja iestudēt tieši šo lugu, vaicāju režisorei I. Kalniņai. - *Mani interesē repertuārs, kurā ir spēcīgas personības, spēcīgi notikumi, kur var apjaust cilvēcisko spēku. Ja paskatāmies atpakaļ, Limbažu teātrī tā arvien bijis. «Bezkaunīgie veči», «Dūdotāji»... Nu arī šīs sievietes ar saviem pārdzīvojumiem. Man šķiet, ka sieviete vispār ir sabiedrības balsts. Arī šīs sievietes spēj izturēt smagumu, būt skaistas un reizē stipras. Tāpēc jau lugai dots šāds nosaukums - «Dzelzs magnolijas». Maigums un spēks kopā.*

Skatoties izrādē, iepriecināja gan ansambļa saliedētība, gan aktierdarbi, kuros dažas aktrises atklājās pavisam citā gaismā nekā iepriekš. - *Likās - šīs „meitenes”, kā viņas saucu, jau nospēlējušas daudzas lomas, tādēļ jādod tāds uzdevums, kur jāpārkāpj pašam sevi. Tāpēc viņām bija jāpieņem pavisam citi spēles noteikumi, jāmeklē sevī aplēptais, lai pārtaptu citā raksturā. Man šķiet, ka dāmas ar saviem uzdevumiem tika galā. Kamēr viņas aprādīs ar savu tēlu, protams, vēl būs izmaiņas, atradumi. Tieši tā jau ir izrādes veiksmes, ja process vēl atstās, aktieris meklē jaunas krāsas un tās arī atrod, - uzskata pieredzējuši režisore.*

Nenoliedzami, aktieru spēli paspilgtina skatuves noformējums, ko skatē par veik-

Lūk, tādas viņas ir - stiprās un maigās *dzelzs magnolijas*: (no kreisās) Annele (Santa Saulīte), Vizere (Sandra Zaķe), Selbija (Linda Tauriņa), Melina (Judīte Ozoliņa), Trūvija (Regīna Tamane) un Klēra (Rudīte Putniņa)

smīgu atzina arī eksperts Valdis Lūriņš. Izrādās, šoreiz ideja, kā vajadzētu izskatīties skatuves telpai un tērpiem, pieder pašai Intai, bet līdz gala rezultātam tā *apaudzēta*, katrai ansambļa dalībniecei pievienojot savus ieteikumus. Tāpēc jau izrādes programmiņā atšķirībā no citām reizēm rak-

stīts: - *Izrādē veidojušas... Un nenoliedzami - izrādē izmantotā krāsu gamma skatītājam ļauj vēl krasāk uztvert un līdzdzīvot uz skatuves notiekošajam. Lai *Dzelzs magnolijas* arī turpmāk pavada veiksmē!*

Īrisa DAIŅA
Jura BEBRIŠA foto